

han mener. Som medlem af Færdselssikkerhedskommissionen har jeg igennem årene oplevet hans fuldt redelige og saglige holdning til disse ting. Han havde fortjent bedre, og gruppen skulle tage og tænke sig om en gang til; men jeg vil så gerne bede hr. Helge Adam Møller at overbringe dette spørgsmål til gruppen:

Den pengemaskine, som man altså i flertallet af den konservative gruppe taler om, er det ikke suverænt op til bilisterne at hindre, at der puttes penge i den? Er der nogen andre end bilisterne selv, som bestemmer, hvor fuld eller tom den maskine skal være?

Det synes jeg hr. Helge Adam Møller skulle forelægge for sin gruppe ved næste lejlighed.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil dels tilslutte mig de to foregåendes tak til hr. Helge Adam Møller for hans arbejde i Færdselssikkerhedskommissionen – det har faktisk været et flot arbejde – dels udtrykke vores medfølelse med den situation, han må være i ved at skulle opleve at blive underkendt i en sådan sag. Jeg har ikke psykologi til at forestille mig, hvordan man kan finde sig i det, men det er så det.

Jeg vil godt sige til hans trøst, at vi har jo altså oplevet det før, for da den første Færdselssikkerhedskommissions plan blev forelagt i 1986 eller 1987, hvor hr. Ivar Hansen var formand, blev han altså også underkendt fuldstændig af hr. Svend Heiselberg, som var ordfører dengang og var hamrende ligeglad med, hvad der stod i Færdselssikkerhedskommissionens plan; han mente stort set, at det var latterligt.

Her er det trods alt blevet bedre. Det er da ikke sådan, at man har indtryk af, at den konservative gruppe er hamrende ligeglad med, hvad der står i planen.

Men jeg vil godt tage de to foregående spørgeres spørgsmål op: Hvad har man så tænkt sig at gøre for at få antallet af ulykker ned? Det er det ene. Og det andet er: Deler gruppen hr. Bendt Bendtsens formulering: at det med hastigheden ikke spiller så stor en rolle? For det var jo det mest uhyggelige af det, vi hørte i går.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Tak for de pæne bemærkninger!

Sådan sker det jo i politik i ethvert parti, at man indimellem ikke er enig på alle områder,

ellers skulle vi jo i virkeligheden have 5,2 millioner forskellige politiske partier, nemlig et til os hver, så var man sikker på, at man altid var enig. Det var ligesom med hr. Jacob Haugaard. Han var altid enig med sig selv. Men sådan er demokratiets vilkår, og der er et klart flertal i folketingsgruppen, der har en anden holdning på det her område, end jeg har, og sådan er det.

Til hr. Erling Christensen: Det er selvfølgelig klart, at tager man et enkelt område ud og siger, at det vil man ikke være med til, i hvert fald ikke i den nuværende form, ja, så giver det selvfølgelig nogle problemer, men man kan tænke sig, at politikontrollen i langt større omfang sker, som den gjorde, skal vi sige i de gode gamle dage, med uniformerede betjente. Det koster nogle flere kroner; men der er forskellige muligheder.

Til hr. Arne Melchior: Jeg er enig i betragtningen om, at det selvfølgelig er op til den enkelte bilist at bestemme, hvor store bøder han eller hun skal betale, eller om der slet ikke skal betales nogen bøder.

Til fru Margrete Auken vil jeg sige: Det, som gruppen har som hovedindvending imod at videreføre forsøget i uændret retning, er altså først og fremmest, at man synes, det er for meget overvågningssamfund, og dér kan man altid diskutere, hvor niveauet skal være. Man synes, at skiltningen eller markeringen skal være markant bedre, end den er i øjeblikket, og man synes helt klart, at man udelukkende skal koncentrere sig om de steder, hvor uheldsrisikoen er størst, altså de såkaldte sorte pletter. Det var i hvert fald tre af holdningerne til det.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Ja, det var jo et ikkesvar, jeg fik på mit spørgsmål, men så vil jeg gerne igen citere, som jeg tidligere har gjort, vicepolitikommissær Jert Clausen fra hans læserbrev i Fyns Stiftstidende fra i fredags, og spørge hr. Helge Adam Møller, om han er enig i det, som jeg citerede vicepolitikommissæren for, nemlig følgende:

»Hvis ærinde er det så kritikerne/modstanderne af automatisk hastighedskontrol går? Hvorfor opfordrer f.eks. en forhenværende politiassistent trafikanterne til civil ulydighed? Er det, fordi de nu føler, at grebet strammes om dem som lovbrydere – har de mærket på deres krop, at det ikke kun er de andre, der bliver »fanget«? Føler de, at nu er mulighederne for at slippe godt fra en overtrædelse af færdselsloven